

โรคพืช

ที่ต้องระวังในช่วงอากาศหนาว

โรคแอนแทรกโนส

พืชที่พบ

พริก มะนาว หอม พริกไทย
หน่อไม้ฝรั่ง พริกไทย มันสำปะหลัง ถั่วเหลือง
ส้มโอ ฝรั่ง องุ่น กล้วย สตรอว์เบอร์รี มะม่วง
แตงโม ทูเรียน กาแฟ มะลิ หน้าวัว กล้วยไม้
อย่างไรก็ตาม โรคแอนแทรกโนส
มีพืชอาศัยมากถึง 470 สกุล ทั้งพืชตระกูลถั่ว
หน้า ด้ก ไม้ผล และไม้ประดับ

อาการ/ลักษณะการเข้าทำลาย

เริ่มจากจุดแผลแห้งเล็ก ๆ สีน้ำตาล
แล้วค่อย ๆ ข่มขึ้นขยายออกเป็นวงกลม
หรือวงรีซ้อนกันเป็นชั้น ๆ อาการของโรค
จะเห็นชัดเจนในระยะที่ผลเริ่มสุกเมื่อมี
ความชื้นสูง จะพบการสร้างกลุ่มของสปอร์
สีส้มหรือสีชมพูเป็นหยดเหลวชั้นบริเวณแผล
โรคแอนแทรกโนสที่เกิดบนใบ ถ้าเกิด
กับใบอ่อนทำให้ใบหงิกงอ อาการเริ่มจาก
จุดสีเทาและเปลี่ยนเป็นสีน้ำตาลเข้มอยู่
กระจัดกระจาย เนื้อเยื่อกลางแผลจะบาง และ
ฉีกขาดเป็นรู นอกจากนี้ โรคแอนแทรกโนส
ยังสามารถเข้าทำลายกิ่ง ทำให้เกิดอาการ
ไหม้ได้อีกด้วย

การป้องกัน/กำจัด

1. ถ้าเก็บเมล็ดพันธุ์เอง ต้องเก็บเมล็ดพันธุ์จากผลที่ไม่แสดงอาการของโรค
2. ก่อนเพาะเมล็ดควรแช่ในน้ำอุณหภูมิ 50-55 องศาเซลเซียส นาน 15-20 นาที หรือสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น โพรคลอราซ 50% ดับเบิลยูพี อัตรา 40 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 15-20 นาที เพื่อทำลายเชื้อที่อาจติดมากับเมล็ดพันธุ์
3. การใช้เชื้อจุลินทรีย์ปฏิปักษ์ในการป้องกันกำจัด เช่น เชื้อแบคทีเรียบาซิลลัส ซับทิลิส และเชื้อราไตรโคเดอร์มา สำหรับการใช้เชื้อราไตรโคเดอร์มา คลุกเมล็ดพันธุ์ก่อนปลูกและฉีดพ่นจนถึงระยะเก็บเกี่ยว
4. หากมีการระบาดรุนแรง ให้พ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืชที่มีประสิทธิภาพ เช่น โพรคลอราซ 50% ดับเบิลยูพี อัตรา 20-30 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ อะซอกซีสโตรบิน 25% เอสซี อัตรา 10 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดฟีโนโคนาโซล 25% อีซี อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ คาร์เบนดาซิม 50% เอสซี อัตรา 15 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร ชนิดใดชนิดหนึ่ง หากโรครยังคงระบาดควรพ่นซ้ำ ทุก 5 วัน แต่ไม่ควรเกิน 4 ครั้ง แล้วสลับพ่นด้วย แมนโคเซบ 80% ดับเบิลยูพี อัตรา 40-50 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อป้องกันการดื้อยาของเชื้อสาเหตุโรค
5. ในการเก็บเกี่ยวผลผลิต ถ้ามีผลผลิตที่แสดงอาการของโรคต้องเก็บออกจากแปลงให้หมดเพราะหากทิ้งไว้จะเป็นแหล่งสะสมของโรค เป็นอีกหนึ่งสาเหตุที่ทำให้บางครั้งการใช้สารป้องกันกำจัดโรคพืชไม่ได้ผลเท่าที่ควร

โรคพืช

ที่ต้องระวังในช่วงอากาศหนาว

โรคใบจุดสีม่วง

อาการ/ ลักษณะการเข้าทำลาย

อาการเริ่มแรก พบจุดดำน้ำ
ขนาดเล็ก ต่อมาแผลขยายออก
ตามความยาวของใบ มีลักษณะ
เป็นรูปไข่ เนื้อเยื่อยุบตัว แผล
สีม่วงเข้มหรือสีน้ำตาลอมม่วง
ตรงกลางขีดจางกว่าเล็กน้อย
มีแถบสีขาวหรือสีเหลืองล้อม
รอบแผล ถ้าอากาศชื้นจะพบผง
สปอร์สีดำของเชื้อราสาเหตุโรค
บนแผล เมื่อมีหลายแผลขยาย
ต่อกันจะทำให้ใบแห้ง ต้นโทรม
หากเชื้อราเข้าทำลายที่ส่วนหัว
จะทำให้หัวเน่าเก็บไว้ได้ไม่นาน

พืชที่พบ

พบในพืชจำพวกหอมหัวใหญ่
หอมแดง, กระเทียม

การป้องกัน/กำจัด

1. ก่อนปลูกควรปรับปรุงดินให้มีสภาพเหมาะสมกับการปลูกหอมและกระเทียม โดยการใส่ปุ๋ยขุขาว
ปุ๋ยคอก หรือปุ๋ยอินทรีย์
2. ใช้หัวพันธุ์ที่ปราศจากโรค แห่หัวพันธุ์หรือต้นกล้าก่อนปลูกด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น
ไดฟีโนโคนาโซล 25% อีซี อัตรา 30-40 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไอโพรไดโอน 50%
ดับเบิลยูพี อัตรา 30 - 40 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร นาน 15 - 20 นาที
3. ตรวจสอบแปลงปลูกสม่ำเสมอ เมื่อพบโรค ผ่นด้วยสารป้องกันกำจัดโรคพืช เช่น ไดฟีโนโคนาโซล
25% อีซี อัตรา 20 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไอโพรไดโอน 50% ดับเบิลยูพี อัตรา 20 - 30 กรัม
ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ โพรคลอราซ 50% ดับเบิลยูพี อัตรา 20 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ชนิดใดชนิดหนึ่ง
หากโรคยังคงระบาดควรพ่นซ้ำทุก 5 - 7 วัน แต่ไม่ควรเกิน 4 ครั้ง แล้วสลับพ่นด้วย แมนโคเซบ
80% ดับเบิลยูพี อัตรา 40 - 50 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร เพื่อป้องกันการดื้อยาของเชื้อสาเหตุโรค

โรคพืช

ที่ต้องระวังในช่วงอากาศหนาว

โรคใบด่างเหลือง

(เชื้อไวรัส Begomovirus)

พืชที่พบ
มะเขือ มะเขือเปราะ
พริก

อาการ/ลักษณะการเข้าทำลาย
ใบยอดและใบอ่อนหด ย่น
หงิก มีสีเหลือง ขอบใบม้วนงอ
ใบมีอาการด่างสีเขียวเข้ม
สลับเขียวอ่อนหรือเหลือง
ใบที่แตกใหม่มีขนาดเล็ก
ต้นแคระแกร็น ทำให้มะเขือ
ไม่ติดผลหรือติดผลน้อยมาก
ผลจะบิดเบี้ยวและมีขนาดเล็ก
ผิดปกติ

การป้องกัน/กำจัด

1. ใช้พันธุ์ต้านทานโรค
2. คัดเลือกกล้ามะเขือที่แข็งแรงและไม่เป็นโรคมานปลูก
3. หมั่นกำจัดวัชพืชในแปลงและรอบแปลงปลูกเพื่อลดแหล่งสะสมของเชื้อไวรัสและแมลงพาหะ เช่น สาบแร้งสาบกา กะมิ่ง หญายาง กะทกรก ลำโพง โทงเทง และขี้กาขาว
4. ตรวจสอบสมร่าเสมอ ถ้าพบต้นที่เป็นโรค ถอนแล้วนำไปทำลายนอกแปลงปลูก
5. เชื้อไวรัสสาเหตุโรคพืช ยังไม่มีสารป้องกันกำจัดโดยตรง แต่ป้องกันการระบาดของโรคได้โดยพ่นสารฆ่าแมลงหิวข้าวยาสูบซึ่งเป็นพาหะนำโรค เช่น บูโพรเฟซิน 40% เอสซี อัตรา 25 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือฟลอนิคามิด 50% ดับเบิลยูจี อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ สไปโรเตตระเมท 15% โอดี อัตรา 20 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไซแอนทรานิลิโพรล 10% โอดี อัตรา 30 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไบเฟนทริน 2.5% อีซี อัตรา 30 มิลลิลิตรต่อน้ำ 20 ลิตร หรือ ไดโนทีฟูแรน 10% ดับเบิลยูจี อัตรา 15 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร หรือน้ำมันปิโตรเลียม เช่น ไวต์ออยล์ 67% อีซี อัตรา 100 มิลลิลิตร ต่อน้ำ 20 ลิตร
6. ไม่ปลูกพืชที่เป็นพืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรคใกล้แปลงปลูกมะเขือ ได้แก่ พืชตระกูลแตง ตระกูลถั่ว ตระกูลมะเขือ พริก ขึ้นฉ่าย ยาสูบ งา กะเพราขาว ตำลึง หงอนไก่ บานไม่รู้โรย และทานตะวัน เป็นต้น
7. แปลงที่พบการระบาดของโรค หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้ว ให้เก็บซากพืชไปทำลาย นอกแปลงปลูก และไม่ปลูกมะเขือซ้ำ รวมทั้งควรปลูกพืชชนิดอื่นที่ไม่ใช่พืชอาศัยของเชื้อสาเหตุโรค